quae in occulto gerimus; quod si non dixerit* lingua, non poterit celare conscientia. c. 801 Patet Deo omne, quod clausum est. Credat homo totum quod peccat veniabile esse, Ps. 94, 2. si in confessione praeveniet faciem Dei. Sed multa dicuntur in publico, quae geruntur in occulto; quia non potest civitas super montem posita abscondi. Vilis pauperum Matth. 5, 14. persona scelera abscondit inmania; dignitas creberrima vix celat, quae gerit. Currunto per ora singulorum quae infra parietem geruntur. Agnosce quid dicam; et ignosce dicenti.

Bonum castitatis atque honestatis, quod de te audivi, a te non recedat. Securitas te non decipiat; nec laus minuatur, sed magis augeatur. Felicitas praesens tibi ad perpetuam proficiat felicitatem. Memento te parvi temporis hospitem esse². Esto solacium miseris et consilium timidis; vas sanctarum nobile scripturarum et caelestis cubile sapientiae. Evangelicis orna animam praeceptis; in ore modesta, in consilio prudens, in convitio patiens; in ore humilis, in oratione pervigil, in elymosinis larga et in omni bonitate laudabilis.

Pro me quoque, obsecro, tuae prosperitatis intercessore, loquere domino meo David³, ne irascatur famulo suo; quia venire non valui, sicut voluit, continua praepeditus corporis infirmitate⁴. Opus meum aliud non est, nisi orationibus instare et praeparare mihi habitationes aeternas, secundum domini nostri Iesu Christi misericordiam, qui non deserit sperantes in se.

Aeterna felicitate valeto, filia carissima.

20

35

40

Cf. Iudith 13,

242.

Alcvinus ad litteras per Arnonem archiepiscopum Salisburgensem missas rescribit; rursus praesentia eius frui desiderat.

c. 801.

Codd. S 1 fol. 155—156' (S 1* fol. 66'—69), D fol. 239'—240. Edd. M 20, F 109, J 196. — Migne col. 387.

DOMINO MERITO IN MEMBRIS CHRISTI AMANTISSIMO AQUILAE ARCHIEPISCOPO ALBINUS MATRICULARIUS SANCTI MARTINI SEMPITERNAM SALUTEM.

Currenti legatione litterae beatitudinis tuae venerunt ad me, suavissimae salutationis adferentes verba; quibus laeto perlectis animo, nota agnovi, desiderata consideravi, laeta legebam: in omnibus vestri animia sanctissimam de nobis devotionem vigilare. Ad quas, accito notario, propter festinationem portitoris pauca rescribere curavi. Maxime quia per Candidum filium nostrum, fidelem famulum vestrum, duas ante direxi cartulas: unam ad Gundulfovillam 6, aliam ad Aquis palatium. Quem reor miserante Deo te revertentem ibi invenisse. Qui omnia de nobis tibi viva voce pandere potuite: quomodo Dei clementia super infirmitatem et senectutem nostram

6) Gondreville ad Mosellam prope Toul.

His ego litterulis domini deposco salutem
Perpetuam Karoli servulus ipse sui,
His te, praeclara Gundrada, saluto, puella,
Quae, licet ore nitens, pulchrior es merito.
Littera festina dominae conferre salutem
Gundradae egregiae moribus et facie.

7) Cf. supra p. 169 n. 6.

a) direxit H. b) an celeberrima? e) Currit H. 242. a) animis D. b) Gundolfovillam D. c) poterit D.

¹⁾ Cf. infra ep. 244. 2) Cf. supra p. 76 lin. 15. 3) Cf. supra p. 386 n. 2; Hibernici exulis versus ad Karol. imper. (Poet. Carol. I, 396):

^{45 4)} Cf. p. 318 n. 3: Vocatus fui, sed infirmitas praepedivit iter meum. 5) Cf. supra ep. 229 p. 372.